

Liturgie DV zondagavond 04-10-2026

Maranathacentrum 18.00 uur

Voorganger: Ds. J. J. Verhaar (Krimpen ad IJssel)

Wijkgemeente: Maranatha

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 68 vers 13 en vers 14

Vers 13

Looft God in Zijn gemeent' alom,
Den HEER, gij, die in 't heiligdom,
Als Isrels kroost, moogt naad'ren,
Hoe vrolijk gaan de stammen op
Naar Sions godgewijden top,
Met Isrels achtb're vaad'ren!
De vorsten van elks huisgezin,
Zij trekken aan: hier Benjamin;
Schoon klein, hij mocht regeren;
Daar Juda's stam, die glorie won;
Ginds Nafthali en Zebulon,
Om God, hun Koning, t' eren.

Vers 14

Uw God, o Isrel, heeft de kracht
Door Zijn bevel u toegebracht.
O God, schraag dat vermogen;
Versterk, hetgeen Gij hebt gewrocht,
En laat Uw hulp, door ons verzocht,
Uw volk voortaan verhogen.
Dan passen, Uwen naam ter eer,
Om Uwes tempels wil, o HEER,
De vorsten op Uw wenken;
Zij zullen U van allen kant;
Zelfs uit het allerverste land,
Vereren met geschenken.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 68 vers 17

Hoe groot, hoe vrees'lijk zijt G' alom,
Uit Uw verheven heiligdom,
Aanbidd'lijk Opperwezen!
't Is Isrels God, die krachten geeft,
Van Wien het volk zijn sterkte heeft.
Looft God; elk moet Hem vrezen.

Gebod om opening van het Woord en om de verlichting met de Heilige Geest

Schriftlezing-1

Lukas 15 : 11 – 32 De verloren zoon

11. En Hij zei: Een zeker mens had twee zonen.
12. En de jongste van hen zei tegen zijn vader: Vader, geef mij het deel van de goederen dat *mij* toekomt. En hij verdeelde zijn vermogen onder hen.
13. En niet veel dagen daarna maakte de jongste zoon alles te gelde en reisde weg naar een ver land en verkwistte daar zijn vermogen in een losbandig leven.
14. En toen hij *er* alles doorgebracht had, kwam er een zware hongersnood in dat land en begon hij gebrek te lijden.
15. En hij ging heen en voegde zich bij één van de burgers van dat land, en die stuurde hem naar zijn akkers om de varkens te weiden.
16. En hij verlangde ernaar zijn buik te vullen met de schillen, die de varkens aten, maar niemand gaf hem die.
17. En nadat hij tot zichzelf gekomen was, zei hij: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom om van honger.
18. Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u.
19. En ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden. Maak mij als één van uw dagloners.
20. En hij stond op en ging naar zijn vader. En toen hij nog ver *van hem verwijderd* was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde *hem tegemoet*, viel hem om de hals en kuste hem.
21. En de zoon zei tegen hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden.

22. Maar de vader zei tegen zijn dienaren: Haal het beste gewaad tevoorschijn en trek het hem aan en geef hem een ring aan zijn hand en sandalen aan zijn voeten.

23. En breng het gemeste kalf en slacht het, en laten we eten en vrolijk zijn.

24. Want deze, mijn zoon, was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen vrolijk te zijn.

25. Zijn oudste zoon nu was op de akker. En toen hij dichterbij huis kwam, hoorde hij muziek en reidans.

26. En nadat hij één van de knechten bij zich geroepen had, vroeg hij wat er aan de hand was.

27. Deze nu zei tegen hem: Uw broer is gekomen en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht, omdat hij hem weer gezond teruggekregen heeft.

28. Maar hij werd boos en wilde niet naar binnen gaan. Toen ging zijn vader naar buiten en spoorde hem aan.

29. Maar hij antwoordde en zei tegen zijn vader: Zie, ik dien u al zoveel jaren en heb nooit uw gebod overtreden en u hebt mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn.

30. Maar nu deze zoon van u gekomen is, die uw bezit met hoeren opgemaakt heeft, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht.

31. En hij zei tegen hem: Kind, jij bent altijd bij mij en al het mijne is van jou.

32. Wij zouden dan vrolijk en blij moeten zijn, want deze broer van jou was dood en is weer levend geworden. En hij was verloren en is gevonden.

Schriftlezing-2 Mattheüs 28 :16 – 20 De opdracht aan de discipelen

16. En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jezus hen ontboden had.

17. En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden.

18. En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

19. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.

20. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.

Inzameling liefdegaven:

(de eerste twee collecten vóór de preek en de derde ná de preek)

1^e Diaconie

2^e Kerk

3^e Israëlcollecte (Christenen voor Israël-Centrum voor Israel studies en Stichting Steum Messiasbelijdende Joden)

Zingen: Psalm 105 vers 2, vers 3 en vers 4

Vers 2

Juicht, elk om strijd, met blijde galmen;
Zingt, zingt den Hoogste vreugdepsalmen;
Beroemt u in Zijn heil'gen naam;
Dat die Hem zoeken, nu te zaâm
Hun hart verenigen tot Zijn eer,
En zich verblijden in den HEER!

Vers 3

Vraagt naar den HEER en Zijne sterkte,
Naar Hem, die al uw heil bewerkte;
Zoekt dagelijks Zijn aangezicht;
Gedenkt aan 't geen Hij heeft verricht,
Aan Zijn doorluchte wonderdaân;
En wilt Zijn straffen gadeslaan.

Vers 4

Gij volk, uit Abraham gesproten,
Dat zoveel gunsten hebt genoten,
Gij Jacob's kind'ren, die de HEER
Heeft uitverkoren, meldt Zijn eer.
De HEER is onze God, die d' aard'
Alom door Zijn gericht vervaart.

Tekst voor de verkondiging Matth. 28 vers 16

16. En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jezus hen ontboden had.

Thema: De Heilige Drie-eenheid

Prediking

Zingen: Psalm 33 vers 6

Maar d' altoos wijze raad des HEEREN
Houdt eeuwig stand, heeft altoos kracht;
Niets kan Zijn hoog besluit ooit keren;
't Blijft van geslachte tot geslacht.
Zalig moet men noemen,
Die hun Maker roemen
Als hun HEER en God;
't Volk, door Hem tevoren
Gunstig uitverkoren
Tot Zijn erv' en lot.

Dankgebed en voorbeden

Zingen (staande indien mogelijk) Psalm 89 vers 2 en vers 3

Vers 2

"Ik heb", dit was Uw taal, "een vast verbond gemaakt
Met Mijnen gunsteling, dien steeds Mijn oog bewaakt;
Ik heb aan Mijnen knecht, aan Mijnen uitverkoren',
Aan David, in Mijn gunst, met enen eed gezworen:
Ik zal van kind tot kind, tot aan het eind der dagen,
Uw zaad bevestigen, en uwen rijkstroon schragen."

Vers 3

De hemel looft, o HEER, Uw wond'ren dag en nacht;
Uw waarheid wordt op aard' de glorie toegebracht,
Daar Uw geheiligd volk van Uwe trouw mag zingen;
Want wie is U gelijk bij al de hemelingen?
En, welke vorsten ooit het aard'rijk moog' bevatten,
Wie hunner is, o HEER, met U gelijk te schatten?

Zegen en uitleidend orgelspel